

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, odbor sociálních věcí, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 12. 2006, č. j. KUOK 126702/2006, a ze dne 27. 12. 2006, č. j. KUOK 126697/2006, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 7. 2007, č. j. 38 Cad 1/2007 - 12,

takto:

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce podal u Krajského soudu v Ostravě žalobu proti rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 27. 12. 2006, č. j. KUOK 126697/2006, a ze dne 27. 12. 2006, č. j. KUOK 126702/2006, a současně požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o uvedené žalobě.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 19. 7. 2007, č. j. 38 Cad 1/2007 - 12, tento návrh zamítl. S odkazem na ustanovení § 35 odst. 7 (nyní odst. 8) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), dospěl k závěru, že žalobce sice splňuje podmínku pro osvobození od soudních poplatků ve smyslu shora citovaného ustanovení s. ř. s., ale ustanovení zástupce není třeba k ochraně jeho práv, neboť žalobce podal kasační stížnost do usnesení soudu o přerušení řízení. Toto usnesení nabylo právní moci doručením a nejsou proti němu podle ust. § 55 odst. 5, § 54 odst. 5 a § 104 odst. 3 písm. c)

s. ř. s. přípustné žádné opravné prostředky. Ustanovení advokáta pro toto řízení by bylo nadbytečné, a proto soud žalobci advokáta neustanovil a návrh zamítl.

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti uvedenému usnesení kasační stížnost téměř nečitelného obsahu, v níž žádá jeho zrušení. Dále stěžovatel žádá o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Kasační stížnost podává z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b), c) a d) s. ř. s. Stěžovatel výslovně namítá, že podle jeho mínění je rozhodnutí zmatečné, nepřezkoumatelné, nicotné a bylo vydáno vyloučenou soudkyní a dosažené trestným činem soudu.

Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí krajského soudu přezkoumal v souladu s ust. § 109 odst. 2, 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Stěžovatel v kasační stížnosti uplatnil důvod podle § 103 odst. 1 písm. a), b), c) a d) s. ř. s., výslovně však namítá zmatečnost řízení před soudem a nepřezkoumatelnost rozhodnutí, tedy stížní důvody podle písm. c) a d) citovaného ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. Podle § 103 odst. 1 písm. c) lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené zmatečnosti řízení před soudem spočívající v tom, že chyběly podmínky řízení, ve věci rozhodoval vyloučený soudce nebo soud byl nesprávně obsazen, popřípadě bylo rozhodnuto v neprospěch účastníka v důsledku trestného činu soudce. Podle § 103 odst. 1 písm. d) lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

O kasační stížnosti Nejvyšší správní soud usoudil následovně:

Hlavní námitkou stěžovatele je, že ve věci rozhodovala vyloučená soudkyně, přičemž dovozuje, že soudkyně (v daném případě JUDr. Květoslava Tušlová) je vyloučena přímo ze zákona (§ 8 odst. 1 s. ř. s.), neboť rozhodovala v řadě předchozích věcí stěžovatele. Tato námitka však není důvodná, protože podle § 8 odst. 1, poslední věta, s. ř. s. důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Nejvyšší správní soud v daném případě neshledal naplnění namítaného důvodu kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť – jak vyplývá ze shora uvedeného – v souzené věci nebyla shledána tvrzená zmatečnost řízení před soudem spočívající v tom, že ve věci rozhodoval vyloučený soudce. Nejvyšší správní soud námitky stěžovatele o tvrzené nepřezkoumatelnosti napadeného usnesení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. neshledal důvodnými.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. Stěžovatel, který nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení, a právo Krajského úřadu Olomouckého kraje na náhradu nákladů řízení je v posuzované věci ze zákona vyloučeno.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. března 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda

senátu